

ششمین شماره
مختصر اول ماه

کارگر، به پیش!

(سازمان بیکار در راه آزادی طبقه کارگر)

* تاریخچه برگزاری اول ماه مه در ایران *

همچنین در کوهسنگی مشهد و در کوهها یا طراف تبریز نیز کارگران در سال ۱۳۰۷ بطور مخفیانه جشنهای اول ماه مه را برگزار کردند. کارگران کارخانجات " وطن " اصفهان هم، اجتماع ۴۰۰ نفری خود را در روز اول ماه مه، تبدیل بر هیئاتی عظیمی کردند که در آن علاوه بر خواستهای صنفی، شعارهای فدا مپریا - لیستی و شعارهایی که حاکی از وحدت کارگران سراسر جهان است با خود حمل میکردند.

اما امسال کارگران ایران جشن اول ماه مه را در شرایطی برگزار میکنند که رژیم شاه خائن را با کمک دیگر طبقات و اقشار مردم سرنگون کرده و ضربات سختی بر نفوذ سیاسی، اقتصادی و صنعتی غارتگران خارجی وارد آورده اند. ولی همانطور که میدانیم، با وجود همه فداکاریها و از جان گذشتگیهای خلقهای آفتابزبان ما، ریشه این غارتگران خارجی هنوز بطور کامل از سرزمین ما قطع نشده است و اگر وضع بهمین صورت ادامه یابد، مجدداً ما شاهد تسلط کامل امپریالیستی بر کشورمان خواهیم بود. از همین جهت همبستگی بین المللی کارگران میهن ما با کلیه کارگران جهان است، در میهن ما از یک ویژگی دیگری هم برخوردار است و آن اینست که کارگران در این روز، مبارزه خود را بر علیه امپریالیستی و غارتگران خارجی هم بنمایش می- گذارند.

در این روز، کارگران بطور متحد و یکپارچه نه تنها باید خواهان بهبود شرایط کار روزندگی خود شوند، بلکه بایستی با تظاهرات فدا مپریا - یالیستی و فدا رتجایی خود بر علیه تسلط امپریالیستی و ادا مه، مبارزه برای بریدن دست غارتگران خارجی، مشت محکمی بر دهان امپریالیسم زخم خورده و وحشی بزنند.

کارگران ایران، در روز اول ماه مه، در حالیکه خاطره شهدای انقلاب و بخصوص خاطره کارگران شهید راگرامی میدارند، باید به کارگران جهان اعلام کنند که طبقه کارگران ایران، جزئی از لشکر عظیم کارگران جهان میباشند و همبستگی خود را با تمامی کارگران جهان، برای نابودی نظام سرمایه داری اعلام میدارند.

سابقه ۷۰ ساله مبارزات پرافتخار طبقه کارگر ایران، خوددنیائی از درس و تجربه برای کارگران ما باقی گذارده است. اگرچه کارگران میهن ما، در طول سلطنت سنگین خاندان پهلوی و دیکتاتوری و خفقان آن، بیش از چند بار نتوانستند بطور علنی روز اول ماه مه را جشن بگیرند، ولی در همین چند دفعه هم، این جشن را تبدیل به مبارزه ای متحد و یکپارچه بر علیه کارفرمایان، امپریالیستها و رژیمهای سرسپرده میکردند.

روز کارگر برای اولین بار در ایران، در سال ۱۲۹۹، یعنی ۵۹ سال پیش برگزار شد. در این سال " شورای مرکزی اتحادیه کارگران " که از ۱۵ اتحادیه کارگری بوجود آمده بود، موفق شد روز اول ماه مه را با شرکت هزاران کارگر در تهران و چند شهر دیگر برگزار کند. با وجودی که رضا خان قلدربزرگاری روز کارگر را ممنوع کرده بود، اما کارگران همچنان این روز را گرامی میداشتند. مثلاً در سال ۱۳۰۷، ۸۰۰ کارگر در باغی واقع در دروازه دولت تهران بطور مخفیانه جشنی برگزار کردند که در طی آن کارگران با خواندن سرودهای انقلابی بر لزوم اتحاد و یکپارچگی طبقه کارگر و همبستگی جهانی کارگران، تاکید کردند.

در سال ۱۳۰۸ که " جمعیت کارگران نفست جنوب " مرکب از کارگران آگاه و مبارز صنعت نفت بوجود آمده بود، تصمیم گرفت روز اول ماه مه را برای بدست آوردن خواستهای کارگران، روز اعتصاب عمومی اعلام کند. جاسوسان شرکت نفت قضیه را به شرکت خبر دادند و در نتیجه رژیم رضا خان برای جلوگیری از برگزاری این روز، ۲۳ نفر از نمایندگان کارگران را زندانی کرد.

اما کارگران با همبستگی خود، روز اول ماه مه اعتصاب خود را آغاز کرده و سه روز ادا مه دادند. نیروهای نظامی رضا خان نیز با عتصابیون حمله برده و ۱۵۰ نفر از کارگران را زخمی و ۲۰۰ نفر را دستگیر و ۵۰۰ نفر را هم اخراج کرد.

در سال ۱۳۱۰ کارگران اصفهان تظاهراتی در روز کارگر انجام دادند و با شعار " زنده باد اتحاد تمام کارگران ایران " در خیابان چهار باغ بر هیئاتی پرداختند.

در سال ۱۳۲۵ نیز ۸۰ هزار نفر از کارگران جنوب بنام سبب اول ماه مه، در تظاهراتی با شکوهی زدند که نمونه دیگری از مبارزات کارگران میهن ما است.

چرا اول ماه مه را جشن میگیریم؟

رفقای کارگر! اول ماه مه روز اتحاد و همبستگی جهانی کارگران و روز قدرت نمائی کارگران در برابر سرمایه داران زالومست است. شریه " کارگر، به پیش " که برای بسالاً بردن آگاهی و کمک بحل مشکلات شما منتشر می- شود، وظیفه خود میداند که درباره چگونگی پیدایش روز کارگر، علت جشن گرفتن و... بطور مختصر توضیحی بدهد. مجموعه حاضریدین منظور تهیه شده و امیدواریم توانسته باشیم از عهده این کار برآئیم.

۹۲ سال پیش در شهر شیکاگو آمریکا کارگران برای کاهش ساعات کار روزانندن آن از ۱۴- ۱۵ ساعت کار طاقت فرسا به ۸ ساعت در روز، دست تظاهرات زدند. سرمایه داران حریص و غارتگر که حاضر نبودند در مقابل کارگران عقب بنشینند و در ضمن از اتحاد و همبستگی آنها بوحشت و لاسرزه افتاده بودند، در روز اول ماه مه بوسیله پلیس کارگران را بگلوله بستند که در طی آن، بیش از ۷۰ کارگر کشته و ۱۵۰ نفر دیگر زخمی شدند چهار سال بعد (در سال ۱۸۹۰) با تصمیم کنگره بین المللی کارگران روز اول ماه مه " روز کارگر " نامیده شد.

از آن هنگام تا با امروز، همه ساله کارگران سراسر جهان در اول ماه مه دور هم جمع میشوند و همراه با بزرگداشت خاطره کارگران قهرمان شیکاگو، پیمان اتحاد و همبستگی جهانی خود را تازه تر و قویتر میسازند. کارگران در این روز، با فاشی جنایات و استمگریهایی سرمایه داران پر- داخه، دشمنی آشتینا پذیر خود را با آنان اعلام میدارند. کارگران در این روز قدرت و اتحاد خود را در مقابل سرمایه داران بنمایش میگذارند و نشان میدهند که تنها اتحاد و مبارزه کارگران است که میتواند پیروزه سرمایه داران را با خاک مالیده و لریزه برانند ام آنها بیاندازد.

دولتهای ارتجایی که از نیروی کارگران هراس و وحشت دارند، همیشه سعی میکنند با مانع برگزاری مراسم اول ماه مه شوند و حتی تجمع کارگران را بوسیله پلیس و ارتش بخون میکشند، و با مراسم این روز را زیر نظر خود اداره میکنند اما کارگران که هر روز بیش از پیش بحقا نیست مبارزه شان پی میرند و از نیرو و اتحاد خود آگاه میشوند، هر سال با وسعت و شکوه بیشتر از سال پیش، اول ماه مه را برگزار میکنند و با قسدرت بیشتری برده از چهره زشت سرمایه داران پاره میکنند.

از اینرو نیز، اول ماه مه فقط یک جشن ساده نبوده بلکه همبستگی و اتحاد کارگران را در مقابل قلدری سرمایه داران نشان میدهد.

قطعه‌های پیش‌نهاد در باب مناسب‌ترین روز اول ماه مه

اینک که انقلاب خلقهای ما توانسته است رژیم منفور شاهنشاهی را منهدم سازد و ضربات جدی با میریالیسم وارد آورد، طبقه کارگر بعنوان انقلابی ترین و پیگیرترین طبقه اجتماعی همچنان خواستار ادامه مبارزه بر علیه میریالیسم و دلان داخلی وی میباشد. طبقه کارگر همچنین مبارزه خود را تا رسیدن به هدفهای حداقل (خاص) خود، یعنی محدود کردن استثمای خویش در این مرحله از انقلاب، ادامه خواهد داد. مهمترین خواسته های طبقه کارگر در شرایط حاضر بشرح زیر است:

- ۱- افزایش دستمزد متناسب با افزایش هزینه زندگی،
- ۲- تعیین میزان حداقل دستمزد کلیه کارگران بر اساس تائید نیا زمینیهای متوسط زندگی یک خانوار ۵ نفری،
- ۳- پرداخت حق اولاد متناسب با هزینه زندگی،
- ۴- لغو پرداخت حق بیمه و مالیات،
- ۵- برقراری کمک هزینه مسکن تا تائید مسکن رایگان،
- ۶- تائید مسکن رایگان،
- ۷- کاهش ساعات کار در هفته از ۴۸ ساعت به ۴۰ ساعت در هفته و دوروز تعطیل در هفته بسا پرداخت دستمزد کامل،
- ۸- افزایش تعطیلات استحقاقی بمدت یکماه در سال با پرداخت کامل دستمزد،
- ۹- تعطیلات کارگران مطابق تقویم رسمی کشور با دریافت دستمزد کامل،
- ۱۰- کاهش ساعات کار متناسب با افزایش شدت کار و همچنین متناسب با سختی و ناسالمی کار (از قبیل کار در معادن و ...)
- ۱۱- احتساب ساعات رفت و آمد جزو ساعات کار،
- ۱۲- تائید وسایل رفت و آمد،
- ۱۳- احتساب ساعات تها رجزو ساعات کار،
- ۱۴- پرداخت دستمزد کامل در ایام بیماری و بستری بودن،
- ۱۵- پنجشنبه‌ها (هما نندجمعه) جزو ایام مرخصی سالانه نباشد،
- ۱۶- پرداخت کمک هزینه تعطیلات در ایام مرخصی سالانه،
- ۱۷- پرداخت کامل حقوق بخانواده کارگر، در صورت فوت کارگر و یا فوت کارگر بازنشسته،
- ۱۸- پرداخت حق بدی آب و هوا و دوری از مرکز،
- ۱۹- زنان با بستی در مقابل کار و مساوی، مسرد مساوی با مردان دریافت دارند،
- ۲۰- ممنوعیت کار زنان در صنایعی که سلامت آنان آسیب میرساند و ممنوعیت شیکاری برای زنان،
- ۲۱- بزنان باردار با بیدوماه قبل و دوماه بعد از زایمان مرخصی با دستمزد کامل و دوا و دیگر مجانی تعلق گیرد.
- ۲۲- تائید کودکستان و شیرخوارگاه برای کودکان و نوزادان و تائید اتاقی برای مادرانی که بچه شیرخوار دارند،
- ۲۳- مسادرانی که بچه شیرخواره دارند باید اجازه داشته باشند که بمدت نیم ساعت پس از کمتر از سه ساعت کار به فرزند خود رسیدگی کنند.
- ۲۴- ساعات کار مادرانی که بچه شیرخواره دارند باید به ۳۰ ساعت در هفته (۶ ساعت در روز) کاهش یابد،
- ۲۵- کلیه کارگران بیمانیاید رسانی شوند، اسناد با گرفتن مزایای و حقوق آنها از دست برداشته شود،
- ۲۶- کارگران با بید از ابتدائی ترین حق خود،

- ۲۷- زن اندامی، ارتش و کمیته‌ها در مساکل کاری،
- ۲۸- برقراری بیمه‌های بیکاری، بیماری، از کار افتادگی و بازنشستگی،
- ۲۹- بهبود محیط کار با حداکثر ایمنی،
- ۳۰- ایجاد باشکاهای فرهنگی، ورزشی، آموزشی، که بوسیله کارگران اداره شود،
- ۳۱- وجود آمبولانس، پزشکی روحام در هر واحد صنعتی،
- ۳۲- تشکیل شرکتهای تعاونی صرف و اعتبار،
- ۳۳- ملی کردن تمام صنایع و شرکتهای بازرگانی و خدماتی و حمل و نقل وابسته و بانکها،
- ۳۴- مصادره اراضی زمینداران بزرگ و وابسته و واگذاری آنها به شوراهای دهقانی،
- ۳۵- دادن حق تعیین سرنوشت بخلقهای ایران،
- ۳۶- لغو کلیه قراردادهای اسارت با رسیاسی - نظامی، اقتصادی، فرهنگی - با کشورهای امپریالیستی و ارتجاعی و منتشر کردن اسناد این قراردادهای برای آگاهی مردم،
- ۳۷- تشکیل ارتش خلقی مرکب از کلیه نیروهای رزمنده و انقلابی خلق،
- ۳۸- عدم پرداخت قرضه‌های رژیم قبلی بکشور - های امپریالیستی،
- ۳۹- اخراج بقیه مستشاران کشورهای امپریالیستی،

چگونه اول ماه مه، روز جهانی کارگر شد؟

پیشنهاد نماینده کارگران آمریکا به دومین کنگره جهانی کارگران مبارز در سال ۱۸۸۹ برای اینکه روز اول ماه مه بصورت یک روز جهانی و همیشگی درآید:

"از طرف کنگره روز اول ماه مه هر سال، بخاطر کشتار کارگران شیکاگو، بنا مروز کارگر در سراسر جهان اعلام گردید و در این روز کارگران تمام دنیا، در هر کجا که هستند بیادگشته شدگان، معدومان و زندانیان شیکاگو مجالس یادبودی تشکیل دهند و خواست های کارگری خود را مطرح سازند. تمام کارگران در این روز میتوا نند با تشکیل دادن اجتماعات و راهپیمائیها، اتحاد خود را محکمتر کنند و صفوف خود را گسترش دهند. بسیاری پیشرفتهای سال گذشته، طبقه کارگر، شادی کنند و جشن بگیرند. و برای هدفهای آینده خود برنامہ ریزی کنند. خلاصه هر سال نمایی از اتحاد و قدرت کارگران سراسر جهان نشان داده شود... هم اکنون مادر آمریکا، این روز را بنام "روز یادبود شهدای قهرمان طبقه کارگر" نامگذاری کرده ایم و هر سال در مقیاسی وسیعتر از سال پیش اینروز را گرامی میداریم. در این روز کارگران آمریکا با هم سوگند میخورند که در دفاع از حق و حقوق خود، سر سخت تر و مبارزه بر علیه سرمایه داری مصمم تر باشند. بیائیم این روز را بنام روز طبقه کارگر، روز اعتراض به ظلم و بیادگیری، روز نشان دادن حقانیت کارگری، روز پیشرفت مبارزه علیه سرمایه داری در سراسر جهان و روز همبستگی و برادری بین المللی زحمتکشان قرار دهیم."

کارگران مبارز شیکاگو، چه خواستههایی داشتند؟

خواستههای کارگران مبارز شیکاگو، در اول ماه مه سال ۱۸۸۶ چنین بوده است:

- ۱- ساعات کار برای تمام کارگران ۸ ساعت اعلام شود و یک روز مرخصی هفتگی با استفاده از مزد تعیین شود.
- ۲- هیچ کارفرمایی حق جریمه کردن کارگران را نداشته باشد.
- ۳- اخراج کارگران باید با حکم دادگاه و نظر هیئت منصفه باشد.
- ۴- به زنان کارگر و کارگران خردسال در مقابل کارمندی باید مردمسواوی پرداخت شود.
- ۵- تمامی کارگران و زحمتکشان همه مردم، حق آزادی بیان، حق آزادی اجتماع، حق آزادی تشکیل اتحادیه داشته باشند.

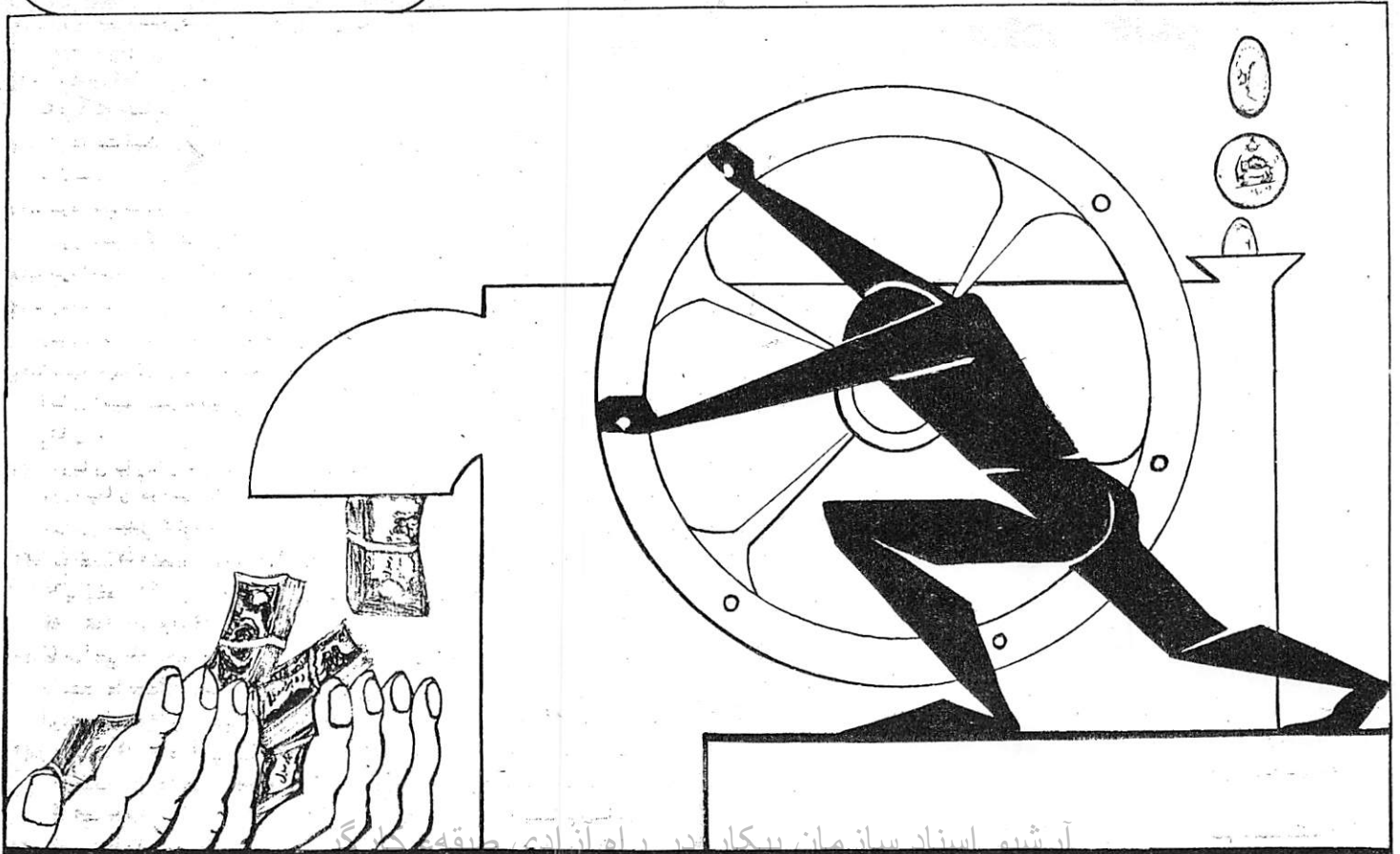
زحمتکشان یک کارگر انقلابی

اگر شما تصور میکنید که با جلوگیری از راه پیمائی کارگران، ندادن حق و حقوق آنان و کشتن رهبران کارگران و دار زدن میتوا نید جنبش کارگران را که میلیونها نفر از مردم زحمتکش، فقیر و نیازمند و مستم دیده نجات خود را در آن جنبش می بینند از بین ببرید، سخت در اشتباهید. ما را در پسه زدید، اما بدانید که شما فقط جرقه ای را با کشتن ما خاموش میکنید...

از دفاعیات "اشپتسی" کارگر کارخانه برق و تعمیرات الکتریکی که بجزرم شرکت در راهپیمائی اول ماه مه در بیدادگاه سرمایه داران آمریکایی محاکمه میشد.

کارگران اینک دریا فته نده که با اتحاد دو همبستگی و مبارزه دستجمعی میتوانند بر این مشکلات پیروز شوند. کارگران دریا فته اند که در اتحادشان چه قدرت بزرگی وجود دارد برای اینست که کارفرماها با تمام قوا سعی میکنند تا دگر کارگران را سیم بزنند و راهپیمائی شان را بخون میکشند. ما کارگران جمع شدیم و خواستیم یک اتحاد حقیقی تشکیل دهیم تا شاید یک چندم حق ما را باز پس بگیریم اما حالا سزا زد آگاه وزندان در آوریدیم. آیا اینست معنی عدالت و انصاف جامعه ما؟! ...

از دفاعیات "فویرانگل" کارگر مبارز آمریکایی رسته جابخانه در بیدادگاه سرمایه داران ضد کارگر که با تمام شرکت در راهپیمائی اول ماه مه محاکمه میشد.

کارگران جهان! اول ماه مه را چگونه برگزار می‌کنند؟

در ریاست دانمارک که حدود ۵ هزار نفر از کارگران در یک مراسم اول ماه مه شرکت کرده بودند، از طرف افراد ضد کارگرو جانیتهار بمبی در میان کارگران منفجر شد که با زوی جوانی را قطع کرد و بایش را زخمی کرد و جوان دیگری آسیب رساند.

در پاریس، تظاهرات کنندگان برای جلوگیری از حمله پلیس، راهبندان و مانع وجود آورده بودند. اما پلیس برای اینکه بتواند بموقع به کارگران حمله کرده و مراسم آنها را درهم بریزد شروع به جمع آوری راهبندان کرد که در نتیجه درگیری شد و پلیس با پرتاب گاز اشک آور کارگران را متفرق کرد.

در شیلی، پلیس به کارگران تظاهرات کننده حمله کرد و بیش از ۱۰ نفر از کارگران را دستگیر کرد. حکومت ضد کارگری شیلی میخواست با برگزاری مراسم اول ماه مه، بوسیله خودش آن را از آن معنای واقعیتهای سازد. اما کارگران خودشان دست به برگزاری مستقل مراسم این روز زدند.

در پاکستان هم، پلیس این کشور ۲۷۰ نفر از کارگران و مردم این کشور را بجرم شرکت در تظاهرات روز اول ماه مه دستگیر کرد. برگزاری این مراسم از طرف دولت ممنوع شده بود. در کشور ما هم همانطوری که میدانیم، برگزاری مراسم این روز بکلی ممنوع بود و رژیم خائن شاه، مانع از برگزاری هر مراسمی از طرف کارگران میشد. اما امروز که کارگران مبارز مین ما به همراه سایر طبقات و اقشار جامعه، رژیم شاه را سرنگون کرده اند، از آزادیهای که بدست آورده اند، استفاده کرده و برای بزرگداشت شهدای قهرمان طبقه کارگر در ۹۲ سال پیش در شیکاگو، و برای عقدا اتحاد بستن با یکدیگر، که در مبارزه بر علیه سرمایه داری و برقراری یک حکومت کارگری تا آخر ازیان خواهند نشست، دست به راهپیمایی میزنند.

۲۰ نفر از تظاهرات کنندگان دستگیر شدند. در ریاست فلیپین، پلیس تظاهرات کنندگان را با باتون متفرق کرد. همچنین در اسرائیل، جوانان عرب که بعنوان مخالفان دولت این کشور دست به تظاهرات زده بودند، مورد حمله قرار گرفته و پراکنده شدند.

در سال ۱۳۵۷: در این سال هم مانند سالهای قبل کارگران جهان با وجودی که تظاهراتشان در بعضی از کشورها شدیداً ممنوع شده بود، اما بهر قیمتی بود این روز بزرگ را جشن گرفته و دست بر اهیمانی زدند.

در اسپانیا بیش از یک میلیون کارگر تظاهرات کردند و در حمله پلیس به کارگران ۱۲ کارگر زخمی شدند.

در سال ۱۳۵۶: در این سال اول ماه مه در کشورهای مختلف جهان برگزار شد. اما در بسیاری از کشورهای سرمایه داری از مراسم این روز، جلوگیری میکردند. چرا که سرمایه داران خوب میفهمند که برگزاری مراسم روز اول ماه مه بوسیله کارگران چه کمک مهمی میتواند به تشکیل کارگران کرده و نیروی آنها را در مبارزه بر علیه سرمایه داران قویتر سازد.

در آلمان، مدها ما مورلیس به خیابانها ریختند تا از برگزاری مراسم این روز بزرگ، جلوگیری کنند. دولت ضد کارگری این کشور قبلاً هر نوع تظاهراتی را در این روز ممنوع کرده بود تنها در ریاست این کشور، حدود ۵۰ نفر دستگیر و ۲۰ نفر دیگر زخمی شدند. در یونان با حمله پلیس به تظاهرات کنندگان ۱۲ ما مورلیس زخمی و

خجسته باد اول ماه مه (۱۱ اردیبهشت) روز جهانی همبستگی کارگران

سازمان بیکار در راه آزادی طبقه کارگر

بزرگترین کنگره بین المللی کارگران

در سال ۱۸۸۹

در پاریس دومین کنگره بین المللی کارگران مبارز که در سال ۱۸۸۹ در پاریس تشکیل شد، یکی از نتایج کنگره که اعلام گردید، این بود که:

" می خواهیم در این روز، تمام رهبران کارگری، فعالان سندیکاها و کارگران آگاه در راه وحدت تشکیلات کارگری پیمان ببندند و در راه شکل کامل طبقه کارگر و پیروزی در سراسر جهان گام بردارند.

می خواهیم دانش مبارزه، روز به روز وسیع تر در داخل صفوف کارگران جا بگیرد.

می خواهیم با ابتکار و استعداد و پیگیری در مبارزه موفقیت های بیشتری نصیب کارگران جهان بشود.

می خواهیم موفقیت های بدست آمده و پیش رفت های حاصله از این مبارزات، با همت و پیوستگی کارگران حفظ گردد و روز افزون باشد "